

University of Groningen

Helping infants and toddlers in Foster family care

van Andel, Hans

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:
2015

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

van Andel, H. (2015). *Helping infants and toddlers in Foster family care: The evidence base of the Foster carer – Foster child Intervention*. [Thesis fully internal (DIV), University of Groningen]. University of Groningen.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Dankwoord

DANKWOORD

Ik hoorde promovendi vaak in het dankwoord zeggen dat ze het niet alleen hadden gekund en ik dacht wel eens dat dit een cliché moest zijn.

Inmiddels ben ik er wel achter gekomen. Onderzoek doen en een proefschrift schrijven kan je niet alleen. Dat kan alleen maar lukken met veel hulp. Dat heeft me vaak plezier opgeleverd door de samenwerking en de gesprekken en het heeft het me gesteund in moeilijke momenten om door te gaan en het onderzoek af te maken.

Beste Hans, jou noem ik als eerste. Ik ben je veel dank verschuldigd. Jij hebt wel last gehad van mijn ongeduld en snelheid van werken, je verzuchtte soms het niet bij te kunnen houden. Tegelijk was je ook een stabiele factor die mij afremde waar dit nodig was, die met compromissen kwam, waar ik wilde door pakken, maar ook die me aanspoorde als ik het even niet meer zag. Je hebt me geleerd om kritisch te zijn op mijn werk en grondig het stap voor stap op te bouwen met oog voor consistentie en logica. En dit alles in het Vlaams, met een heel fijnzinnig gevoel voor humor. Ik ben je veel dank verschuldigd voor de wijze waarop je halverwege in het onderzoek bent gedoken. Zoals je weet, was ik in 2009 begonnen met hulp van Piet Strijker, die helaas is overleden. Het was echt fijn te merken hoe je gepakt werd door het onderzoek.

Beste Erik, ook aan jou ben ik veel dank verschuldigd. Jij was er altijd op de achtergrond. Ik vind het knap hoe je altijd op het juiste moment toch van je laat horen. Jij bent de man van de puntjes op de i. Dat begon al toen ik de eerste keer bij je thuis kwam om over het design te praten. Je had mijn onderzoeksvoorstel in een grafiek gevisualiseerd en begreep niet wat ik precies wilde. Door dit zo te doen, maakte je gelijk een verdiepingsslag die ik op dat moment nog niet had gemaakt, wat mij enorm hielp. Gelukkig (voor mij) heb je die rol ook de jaren daarna willen vervullen. Daarnaast is je redactie van de references altijd van uitmuntende kwaliteit. Zelfs als ik er van overtuigd was dit naar behoren te hebben ingevuld, dan nog bleken er toch verbeteringen mogelijk. Ook daar dank ik je voor.

Beste Rutger-Jan, jaren was je zo druk, dat ik wel eens twijfelde aan je beschikbaarheid. Je betrokkenheid is echter nooit iets geweest om aan te twijfelen! Je hebt oog voor de grote lijn en ik heb dit vooral in de afgelopen maanden daadwerkelijk gemerkt. Je directe en punctuele wijze van reageren, je goede adviezen, je bemiddelende houding en je niet aflatende steun aan mij als persoon geven aan dat je dichtbij bent. De laatste loodjes wegen het zwaarst, maar hadden zonder jou nog veel zwaarder gewogen. Zeer veel dank daarvoor.

Beste Wendy, je hebt me eens gezegd dat statistiek compromisloos is. Dat heb ik geweten ook en daar heb ik mee geworsteld en jij hebt met me mee geworsteld. Je vasthoudendheid heeft me enorm geholpen de nodige stappen te nemen in het veld van de statistiek. Zonder jou was dit niet gelukt. Ik dank je voor je niet aflatende steun, je eerlijkheid en je bereidheid om met me mee te denken zonder het over te nemen.

Beste Lucre, ik noem je als laatste, maar met het artikel over het speekselcortisol, was je de eerste. Ik ben blij dat ik je heb leren kennen en dat ik met je mocht samen werken. Je hebt wat mij betreft een heel helder denkende geest, waardoor je het vermogen hebt met een enkele op het oog simpele opmerking of vraag, mij een stuk verder te helpen in mijn denken. Dat heeft dus geholpen! Daarom dank voor je trefzekerheid en steun.

Geachte leescommissie, beste Margrite, beste Frank, dank voor jullie tijd, inspanning en kritische blik bij het doorlezen en beoordelen van het manuscript. Dear Tarja, thank you for reading and commenting on this thesis.

Beste Frans en Guus. Het is een grote eer dat jullie mijn paranimfen willen zijn. Beste Frans, ik was paranimf op jouw promotie. Dat jij deze rol zoveel jaren na je eigen promotie, wilt vervullen vind ik enorm leuk. Beste Guus, jij hebt de afgelopen jaren een grote rol bij de totstandkoming van het proefschrift gehad. Onze wekelijkse evaluaties van de voortgang tijdens een rondje golf hebben mij enorm geholpen en niet in de laatste plaats door jouw steun, belangstelling en meer dan praktische adviezen over de zaken waar ik mee worstelde. Dank daarvoor.

Voorafgaand aan het schrijven van het proefschrift hebben we onderzoek gedaan. Aan het onderzoek hebben heel veel mensen mee geholpen.

Allereerst dank ik alle pleegouders en pleegkinderen die mee hebben gedaan aan de data verzameling. Jullie hebben je twee keer in alle openheid laten filmen, jullie hebben vragenlijsten ingevuld en cortisol verzameld. Dankzij jullie hulp hebben we een interventie kunnen testen die gezien mag worden.

Ook wil ik alle pleegzorginstellingen danken die meegedaan hebben met het onderzoek. De bereidheid om de interventie uit te voeren, om deze in de pleegzorg praktijk een plek te geven. De bereidheid om gespecialiseerde teams van PPI-werkers op te richten die vier jaar lang supervisie kregen en de interventie uitvoerden. Zonder jullie was het onderzoek niet van de grond gekomen. Zeer veel dank daarvoor, met het resultaat van de studie is er alle reden om door te gaan met het gebruiken van de PPI.

Beste Suzan, je bent jaren mijn maatje geweest. Je deed de coördinatie van het onderzoek, je zorgde voor de afspraken en stuurde de studenten aan, je verzamelde de data en verwerkte deze in een data file. Zonder al deze werkzaamheden had er niets gelegen om te onderzoeken. Dank voor je betrokkenheid al die jaren, dank voor de gesprekken en de basiskennis over onderzoek en statistiek, die je meenam, direct uit je studie. Dit heeft mij enorm geholpen. Ik heb er echt aan moeten wennen om het laatste stuk zonder jou te moeten doen.

Beste Marilene en Carla, zonder jullie was het niets geworden. Eerst het samen ontwikkelen van de Interventie, en dan vier jaar lang samen supervisie, intervisie en cursussen geven aan de instellingen in de pleegzorg. Het was bijzonder om dit samen te doen. Ik heb enorm veel respect voor jullie drive naar vernieuwing en voor jullie professionaliteit en Carla, ik mis onze reisjes naar Lelystad.

En dan natuurlijk ook dank aan alle studenten van de faculteit sociale wetenschappen in Groningen die mee hebben gedaan aan het onderzoek. De stagiaires die naar Deventer kwamen, Anouk en Milou, Suzan en Linda, Inge en Esther, Elke en Sebastiaan, die op pad gingen om de data te verzamelen, maar ook de groepen studenten die in Groningen EAS beoordelingen deden.

Beste Els en Titia, jullie wil ik ook bedanken. Als 'waakhonden' over mijn agenda hebben jullie er voor gezorgd dat ik de vrijdagen aan het onderzoek kon besteden. Als er een nieuwe klapper moest worden gemaakt, als er iets extra moest worden geregeld, hoefde ik het maar te vragen en jullie zorgden er voor. Zeer veel dank daar voor.

Dan dank ik mijn collega's van de Dimence Groep en van de afdeling Jeugd Deventer. Met name op de afdeling, waar steeds de bereidheid was om nieuwe stagiaires op te vangen en te scholen. Het was fijn om hierin op jullie te kunnen rekenen.

Een speciaal woord van dank gaat uit naar Hans Ester, in 2008 mijn directeur, die mij het idee en vervolgens de ruimte gaf om "iets" extra's te gaan doen. Ook een speciaal woord van dank aan Sybren Bangma. Jij hebt na de fusie zonder enige reserve de afspraken die er lagen gerespecteerd, en doordat jij de verwachting uitsprak dat er een promotie zou moeten volgen, groeide dit besef bij mij en sta ik nu hier. En als laatste een speciaal woord van dank aan Ernst Klunder en Herma van der Wal, die mij de mogelijkheid te gaven het onderzoek af te ronden.

Dan dank ik opnieuw Hans Ester en Hans Bonten, maar dan als collegiale directieleden. Jullie hebben beiden het vermogen om ruimte te bieden. Jullie zijn elk op eigen wijze flexibel en bereid geweest mij, waar nodig, prioriteit bij het onderzoek te laten leggen. Dat heeft enorm geholpen!

En dan dank ik natuurlijk mijn familie. Je familie is er altijd, het is de basis. We hebben allen ons eigen drukke leven, waardoor het contact niet altijd intensief kan zijn. Maar op belangrijke momenten zijn we er voor elkaar. Ik ben enorm blij dat jullie er zijn en dat ik dit met jullie mag delen. Frans en Lola, Christien en Jos, fijn dat jullie er zijn.

Lieve papa en mama, dat jullie er bij kunnen zijn, is voor mij heel bijzonder. Dat ik ooit zou gaan promoveren, zat niet in mijn denken, maar jullie enthousiasme en de gesprekken over het onderzoek waren voor mij een warme douche. Dank voor jullie geloof, vertrouwen en steun en niet alleen in de afgelopen jaren.

Allard, Robert en Steven, veel van het onderzoek en het opschrijven van het resultaat is langs jullie heen gegaan. Maar indirect hebben jullie het wel kunnen merken doordat ik vaak bezig was. Het is een vreugde jullie te zien opgroeien en te zien hoe jullie je ontwikkelen. En Steven, je hebt me inderdaad niet ingehaald, ik vind het leuk om je bezig te zien in een soortgelijk traject.

Lieve Saskia, jou eer ik als laatste in dit dankwoord. Dank voor wie je bent, voor hoe jij meeleeft, meedenkt en mijn verhalen aan hoort op onze wekelijkse wandelingen. Dank ook voor je humor en relativering, die hielpen enorm. Dank voor de verplichte momenten van rust die je inbouwde op momenten dat het teveel dreigde te worden. Je bent een vrouw uit duizenden, ik kan niet iemand bedenken die me meer had kunnen helpen dan jij. Ik houd van je.

